

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Synodus relicto Tyro Hierosolyma com migrauerit, vbi nouae
Hierusalem encenijs celebratis, Arij fautores in communionem admiserint,
quodq[ue] Imperator, Synodum ad se accersendam per ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

nus, qui è medio dicebatur sublatus, ab illis recipitur. Qui quidem antea Episcopus sectæ Melitianæ fuit: at iam tum Athanasii abdicationi, vt Episcopus Hypsepolitano- rum subscripsit. Et quod dictu est prope incredibile, cui ab Athanasio ferebatur illata mors, hic viuus Athanasium abdicat.

*Quomodo Synodus relicto Tyro Hierosolyma com-
migrauerit, vbi noua Hierusalem encenys cele-
bratis, Arii fautores in communionem admi-
serint, quodq; Imperator, Synodum ad se accer-
sendam per Epistolam curauit, vt ipse qua A-
thanasio obiecerentur, accuratius examinaret.*

CAP. XXII.

POST has res gestas, extemplo literæ Imperatoris af- feruntur, quæ significabant, vt concilium maturè se Ie- rosolymam reciperet. Itaque Episcopi nulla interpo- sita mora, Tyro Hierosolymam propere iter faciunt. So- lemne festum ob locorum illorum consecrationem cele- bratur. Arius, cum suis in ecclesiam recipitur. Nam di- cebatur ab Episcopis, se in ea re literis Imperatoris obtem- perasse, quibus illis significauerat se fidem Arii, & Eusoiij penitus perspectam habere. Quinetiam ab Episcopis literæ Ecclesiæ Alexandriae dabantur, vt omni inuidiæ flamma extincta res suas pacatè & tranquillè administra- ret. Referebatur item Arium erroris sui se pœnituisse, veritatem agnouisse, de cætero Ecclesiæ velle adhærere: & propterea ab ipsis meritò receptum esse: Athanasium au- tem communi consensu relegatum. De eisdem rebus e- tiam ipsum Imperatorem certiozem faciunt. Dum hæc ab Episcopis geruntur, continuò aliæ literæ ab Imperato- re ad illos missæ erant, quibus significabatur, Athanasium ad ipsum Imperatorem confugisse: illosq; eius causa Con- stantinopolim debere accedere necessario. Literæ Impera- toris quæ missæ erant, sic se habent,

Victor

*Victor Constantinus, Maximus, Augustus,
Episcopis qui Tyri conue-
nerant, S.*

Q Vanquam equidem nescio, cuius generis sint ea, quæ
 à vestro Concilio, non sine tumultu, & magna con-
 tentionum procella decreta sunt: ipsa tamen veritas
 turbulenta quadam animorum vestrorum concitatione vi-
 detur quodammodo esse labefactata. Nam vos, dum si-
 multatem, quam nullo modo vultis deponere, mutuo in-
 ter vos exercetis, ea quæ veritatem attingunt, quæque Deo
 grata acceptaque sunt, omnino negligitis. Verùm diuina
 prouidentia perfectum iri spero, vt tum huius contentio-
 nis lues perspicuè depræhensa prorsus dissipetur, tum no-
 bis planum fiat, vos ne, qui ibi in vnum conuenistis, vllam
 veritatis curam duxeritis, deque rebus in disceptationem
 vocatis, neque gratia alicuius, neque odio adducti, senten-
 tiam pronunciaueritis. Quapropter opus est, vt omnes
 vos, ad me propere accedatis, quo ratio rerum à vobis ge-
 starum per vos ipsos accuratè reddatur. Quid verò cau-
 sâ sit, cur hæc ad vos scribenda putarim, vosque ad me per
 literas accersuerim, ex illis quæ sequuntur, intelligeris.
 Mihi quidem ad locum quendam vrbs Constantinopo-
 lis, quæ à meo nomine nomen accepit, quæque omnino
 beatissima patria est, proficiscenti (contigerat quidem id
 temporis me in equo vehi) Athanasius in media platea,
 cum quibusdam aliis, quos circa se habebat, adeò subito
 & præter omnem expectationem sit obuiam, vt ipse profe-
 cto propterea obstupescerem. Ac Deum testor, qui res
 contuetur vniuersas, me primo aspectu, quisnam esset, neu-
 tiquam potuisse cognoscere, nisi quidam ex nostro comi-
 tatu, tum quis esset, tum quam iniuriam accepisset, nobis vt
 par erat illis rebus, quas retulerunt, auscultantibus, manife-
 stò declarassent. Ego tamen id temporis neq; sum cum illo
 locutus, neque sermonem contuli. Et cum ille rogabat, vt
 à me audiretur, egoque non modò recusabam, sed etiam
 parum aberat, quin eum acerbius tractatum, omnino abigen-
 dum præcepissem, ille vehemētius à nobis nihil postulabat,

SOCRATIS HISTORIAE

quàm vt vos eo accederetis, quo nobis præsentibus de iniuria quam passus fuerat, necessitate coactus posset postulare. Quod quidem cum & mihi consentaneum rationi videretur, & tempora idem ipsum postulerent, non inuitus equidem ista ad vos perscribenda curavi, vt omnes, qui ad Concilium Tyri coactum conuenistis, è vestigio ad castra nostra maturaretis, reque ipsa vestrum iudicium æquum, sincerumque; commonstraretis, me audiente, quem ingenuum Dei famulum esse, vos ipsi non inficias iueritis. Nam mea religiosa erga Deum obseruantia, pax vbique viget, et nomen Dei, ab ipsis Barbaris, qui ad hoc tempus vsque veritatem ignorarunt, sanctè ingenuumque; extollitur. Ac constat inter omnes, eum qui veritatem ignorat, ipsum Deum quoque; ignorare. Attamen Barbari mea opera, qui ingenuus scilicet Dei famulus sum, sicut ante dictum est, ad Dei notitiam venerunt, eumque; sanctè colere didicerunt: quem quidem me in omnibus locis defendere, reque; vera mihi benignè prouidere animaduertunt. Qua de causa, in primis Deum cognoscere ceperunt: quem etiam nostri Imperii metu inducti, religiose colunt illi quidem, sed nos, qui sancta ecclesie illius mysteria propugnare videri volumus, (non enim dicam obseruare) nos inquam, nullas alias res molimur, quàm eas quæ discordiam & odium pariant, & in summa, quæ ad exitium humani generis spectent. Sed facite ad nos celerrime, vt dixi, accedatis: hoc pro certo persuasum habentes, nos omnibus viribus laboraturos, vt quæ sacro Dei eloquio continentur, ea in primis integre, incorrupteque conseruentur. Quibus quidem, nulla ignominie infamiaeue nota omnino iniuri possit, dissipatis, protrititis, ac penitus extinctis religionis Christianae hostibus, qui simulatione Sacrosancti Christi nominis, varias ac diuersas blasphemias in ecclesiam inuexerunt.

Quod Synodus ad Imperatorem, cum non venisset, Eusebius ac reliqui eiusdem farinae, calumniam Athanasio intentabant, quod ipse frumentum quod ex vrbe Alexandrina Constantinopoli suppeditari consueuerat, auersurum se interminatus